

SZENTMISÉK 2019. JAN. 28 – FEBR. 3.

28. Hétfő: 18⁰⁰ Házaspárjainkért; Betegeinkért; Józszándékra
29. Kedd: 18⁰⁰ Püspökünkért; Betegeinkért; Józszándékra
30. Szerda: 7⁰⁰ Gyermekünkért; Betegeinkért; Józszándékra
31. Csütörtök: 18⁰⁰ Kismamáinkért és hitvestársukért, nagytesókért
1. Péntek: 18⁰⁰ Jézus Szíve család élő és †tagjaiért
2. Szombat: 18⁰⁰ Rózsafüzér társulat élő és †tagjaiért
3. Vasárnap: 8⁰⁰ Balázsokért
10⁰⁰ Családi szentmise

KISTEMPLOMBAN MA NEM LESZ SZENTMISE

-
28. Hétfő: 17⁰⁰ Feri bácsi és a kicsinyek
20⁰⁰ Férfikör
29. Kedd: 17⁰⁰
30. Szerda: Karizmatikus imaórák
31. Csütörtök: 18⁰⁰ Énekkar
1. Péntek: 16⁰⁰ Kisifi
19⁰⁰ Ifi
2. Szombat: Cserkészek; Szentjános bogár
3. Vasárnap: 15⁰⁰ Isteni Irgalmasság imaóra
-

Adományaitok köszönettel fogadjuk a Pátria TSZ folyószámlára:
Római Katolikus Egyházközség 65100084-11285940

Nagyon szépen köszönöm az asszonyoknak a finom és bőséges süteményt, amit az ökomenéinkre hoztak.
És köszönöm szépen az önkéntes segítők munkáját a szendvicskészítésbe, pakolásban, stb. Nélkülük megállna az élet.

Kedves Testvérek! Február 3-án lelkigyakorlatra megyek, és 9-én, szombaton érkezek haza. Szombaton este lesz szentmise azon a héten.

plébános

Templomi Hírlevél

GYÖMRŐI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA
2230 Gyömrő Frangepán u. 32-34 Plébános telefonszáma:30/49-33-884

2019. 01. 27. ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP10. évfolyam 4. szám

Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket Jn15,16

Evangelium: Lk 1,1-4;4,14-21

Már sokan vállalkoztak arra, hogy a körünkben lejátszódott eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az isteni igének. Most jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek pontosan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanítások, amelyekre oktattak.

Abban az időben:

Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába. Híre elterjedt az egész környéken. Tanított a zsinagógákban, és mindenki elismeréssel beszélt róla.

Eljutott Názáretbe is, ahol nevelkedett. Szokása szerint bement szombaton a zsinagógába, és olvasásra jelentkezett. Izajás próféta könyvét adták oda neki. Szétbontotta a tekercset, és éppen arra a helyre talált, ahol ez volt írva: „Az Úr Lelke van rajtam. Fölkent engem és elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, s hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabaddá tegyem az elnyomottakat, és hirdessem: elérkezett az Úr esztendeje.” Összetekerte az Írást, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem rászégeződött. Ő pedig elkezdte beszédét: „Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok.”

A GYÁSZRÓL 9. *Gyermekgyász 3.*

Mit mondjunk a gyerekeknek a halállal, a halottal, a temetéssel kapcsolatban, ha kérdez? Csak azt, amit hiszünk, gondolunk és összhangban van tetteinkkel. Tudom, hogy a gondolat, a szó és a tett összhangja a legnehezebb az életben, de már a szándék és a törekvés is közelebb visz hozzá. Így teljesíti ki nem csak az ő, de a saját személyiségünket is a gyermek a gyászban. Higgyük el: Minden gyermek felfogja, érzi, látja, átéli az őszinteséget. A bíróságon lehet meggyőzően és eredményesen hazudni, de a gyermeknek soha.

El kell neki magyarázni, mi miért történik: a ravatal, hogy lássuk; a sír, mert az a halottak helye; a sírás, mert szomorúak vagyunk; a virág, mert az a szeretet jele, olyan, mint egy puszi, egy ölelés.

Hagyjuk a gyereket más forrásból is táplálkozni (mások véleménye). Hallgassuk meg, mi is gyarapodhatunk belőle.

Nem az a baj, ha a gyerek játszik, nevet, eszik a temetésen; a gyászban sír, tombol, hisztizik, hanem akkor van baj, ha fa arccal áll, hallgat és a semmibe néz.

Amikor olyan gondolataink vannak, hogy a gyereket megkíméljük, akkor a saját félelmeinket vetítjük belé. Legyünk tisztában azzal, hogy ilyenkor velünk nem stimmel valami. Ne büntessük esetleg életre szólóan a gyermeket úgy, hogy kizárjuk őt a valóság normális elfogadásából, az értelmi és érzelmi szintjének megfelelő feldolgozás lehetőségétől. Ha nem vonjuk be a gyászba a gyermeket, ha kizárjuk valóságos életünk egy fontos részéből, akkor nem osztottunk meg vele egy számunkra lényegeset – nos ez a szeretetmegvonás. Ezt az elmaradt szeretetet a gyerek megpróbálja kiprovokálni úgy, hogy rakoncátlan és rossz lesz.

Egy fiatal anyuka, aki elvesztette férjét, a fürdőszobába ment ki sírni, hogy a gyereket megkímélje a fájdalomtól. Ezzel a magatartással egyrészt azt közvetítette a lányának, hogy nem sajnálja, hogy meghalt apu, másrészt megfosztotta őt a szeretettől. A szeretet ugyanis azt is jelenti, hogy megosztom éneket a szeretett személlyel, ha énem gyász miatt szomorú, akkor a szomorú, a zokogó éneket osztom meg.

A GYÁSZRÓL 10. *Gyermekgyász 4.*

A gyász reakciója gyermekeknél: a. Szomorúság és vágyakozással teli visszaemlékezés. Ilyenkor felidézhetünk közös emlékeket, de vigyázzunk, csak akkor tegyük, ha nyitott rá. b. Azonosulás az elhunyt valamilyen tulajdonságával. Bizonyos modorosságokat, amit korábban megfigyelt, utánoz – ne szidjuk meg érte. Az elhunyt bizonyos ruhadarabjait hordja, eszközeit használja, vagy magához veszi – engedjük. c. halott iránti gondolatok és érzelmek elszürkülése az idő múlásával arányos, de hullámhegyek és hullámvölgyek váltakozhatnak az érzelmi átélés szintjén, amik lassan elcsitulnak. Ez természetes és nem jelent érzéketlenséget.

A gyermek lehetőleg ne érezzen változást környezetében igényei kielégítésére. Az özvegy néhány év után, házasodjon meg újra. A kisgyerekeknek férfi, nő és család modellre van szüksége, a szülőnek pedig házastársra. Tudom, hogy ez kényes kérdés, de higgyék el, hogy mélyen keresztény. Az életről – gyermekei és a saját életéről felelősen gondolkodó szülő, aki nem a pusztán érzelmeinek szolgáltatja ki életét, nem utasíthatja eleve el azt, hogy saját és gyermekei kiteljesedésének megteremtse a természetes feltételeit és kereteit. Így lesz mindannyiuk számára feldolgozhatóvá a veszteség és emberivé a jövő. Természetesen nem az idős szülőkről, a dédi-korúakról van szó, hanem a huszon-harmincegynéhány évesekről. A szülő újrarázódását 3-6 év után, sokszor nehezményezi a gyerek – egészen szélsőséges esetek is előfordulnak. Ez a legtöbb esetben az elégtelen, vagy rosszul elvégzett gyász munka jele. Rejtve, az élet egyéb területein is hat a veszteség helytelen feldolgozása, csak nem ennyire látványos módon, mint az új hitvestárs felbukkanásakor tapasztalható elutasításban.

A gyermeknek a gyászban a legnagyobb segítséget az a személy nyújthat, aki maga is gyászol, a legközelebb áll hozzá és engedi, hogy részt vegyen gyászában – tehát nem kell kimenni a fürdőszobába sírni, hogy a gyerek ne lássa – mindkettőjük számára az a normális, ha kendőzetlenül megéli és kifejezi a fájdalmát.